

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012392
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:3113012392.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Mgr. Michala Hanzlíka a Kataríny Bellovej na hlavnom pojednávaní dňa 28. júna 2019 proti obžalovanému V. L. v konaní ako proti ušlému v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

Obžalovaný

V. L. F. Z. F. V., nar. XX. X. XXXX v M., trvale bytom E., okres G., t. č. na neznámom mieste,

uznáva sa za vinného, že

ako osoba konajúca v mene spoločnosti Johns Manville Slovakia, a. s., so sídlom Strojársená 1, Trnava, vystupujúci pod menom R. L. Š. odo dňa 20. 11. 2012 presne nezisteného času vylákal za školenie potrebné na uzatvorenie zmluvy o dielo od príkazcu, a to poškodeného L. E. sumu vo výške 316,- Eur, ktoré boli pripísané na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v G., pričom takéto školenie sa do dnešného dňa neuskutočnilo a ani sa uskutočniť nemalo, pretože spoločnosť Johns Manville Slovakia, a. s., takéto školenie neorganizovala, čím týmto svojim konaním uviedol poškodeného L. E., trvale bytom M. XXX/XX, G. do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 316,- Eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 5T/33/2008-1241 zo dňa 10. 4. 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/64/2014-1325 zo dňa 2. 4. 2015, právoplatný dňa 2. 4. 2015, za skutok pod bodom 4. rozsudku, podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, vo výmere 4 (štyri) roky, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému súd u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému L. E., nar. XX. X. XXXX v G., trvale bytom M. XXX/XX, G., škodu vo výške 316,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal dňa 13. 12. 2013 na V. L. obžalobu na Okresný súd Trenčín pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na vyššie popísanom skutkovom základe. Na základe podnetu na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Trestného poriadku Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5 Ndt 9/2014 zo dňa 18. 6. 2014 trestnú vec vedenú pod sp. zn. 6T/137/2013 odňal Okresnému súdu Trenčín a prikázal ju Okresnému súdu Liptovský Mikuláš.

Okresný súd Liptovský Mikuláš po podaní obžaloby vydal pre účely súdneho konania príkaz na zatknutie dňa 19. 8. 2016, pretože po tom, čo si obžalovaný dňa 20. 8. 2014 prevzal obžalobu a výzvu na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov, súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie na deň 14. 9. 2015, na ktoré sa obžalovanému predvolanie nepodarilo doručiť a obžalovaný sa stal pobytom na neznámom mieste pre súd nedostupným. Obžalovaného sa nepodarilo lokalizovať a zadržať ani na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného dňa 9. 6. 2017 Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 30T/46/2010, nebola získaná ani žiadna správa z krajín Schengenského priestoru, resp. inej krajiny, pričom je proti nemu vedené ďalšie trestné konanie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného poriadku na tomto súde pod sp. zn. 1T/151/2013, v ktorom po vydaní príkazu na zatknutie dňa 24. 5. 2016, súd opatrením zo dňa 26. 9. 2018 rozhodol o začatí konania proti ušlému. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže pobyt obžalovaného dlhodobo nie je známy, pátranie po jeho pobyte dlhodobo nebolo úspešné, obžalovaný sa vyhýba trestnému konaniu, o ktorom má vedomosť, tým, že sa skrýva na neznámom mieste, preto súd rozhodol, že sú splnené podmienky na začatie a vykonanie trestného konania proti obžalovanému v zmysle § 358 ods. 1 Trestného poriadku a § 360 Trestného poriadku ako proti ušlému, o čom rozhodol opatrením zo dňa 16. 4. 2019. V zmysle § 359 Trestného poriadku práva obžalovaného vykonávala jeho obhajkyňa. Predvolanie obžalovaného na hlavné pojednávania boli uverejnené podľa § 361 ods. 2 Trestného poriadku ich vyvesením na úradnej tabuli súdu dňa 25. 4. 2019 a dňa 29. 5. 2019.

Keďže sa hlavné pojednávanie dňa 29. 5. 2019 konalo v neprítomnosti obžalovaného, súd na návrh prokurátora v súlade s ustanovením § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 25. 7. 2013, pri ktorej využil svoje právo nevypovedať a vyjadril sa len k svojim osobným pomerom.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie výsluchom poškodeného a prečítaním listinných dôkazov.

Svedok a poškodený L. E. v prípravnom konaní dňa 10. 7. 2013 vypovedal, že od roku 2011 pracuje ako živnostník v oblasti stavebníctvo, maľovanie interiérov, pričom je registrovaný na portáli D..F..M. a na D..XXX.X..M.. Dňa 17. 11. 2012 mu prišiel e-mail z jedného z týchto portálov, v ktorom bol informovaný o možnosti vykonať maľovanie pre spoločnosť Johns Manville, a. s., Strojárskej 1, Trnava, na čo kontaktoval e-mail V..S..H., aby mu bližšie špecifikovali, o čo ide. Pár dní na to, ho z tohto e-mailu kontaktovala osoba pod menom R.. L. Š., ktorý mu napísal, že ak má záujem o túto zákazku, musí v zmysle podmienok Johns Manville, a. s., Slovakia Trnava, absolvovať vstupné školenia, po ktorých bude s ním uzavretá zmluva. Školenie sa malo uskutočniť koncom novembra o 09.00 hod. v závode Johns Manville Slovakia, a. s., na Strojárskej 1 v Trnave. Medzi podmienky patrila aj úhrada poplatku za bezpečnostné školenie v sume 79,- Eur za osobu. Poplatok uhradil celkovo za štyri osoby v sume 316,- Eur dňa 20. 11. 2012 na č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v G.. Následne mu prišiel e-mail, v ktorom mu bolo oznámené od R.. Š., že školenie sa z dôvodu práceneschopnosti školiaceho pracovníka BOZP pána N. prekladá na január 2013. Keď začiatkom januára spolu s kolegami prišiel na vrátnicu spoločnosti Johns Manville, a. s., povedali im, že žiadne školenie sa v ich spoločnosti nekoná a nepracuje tam žiadny R.. L. Š.. Tohto sa následne viackrát pokúšal kontaktovať, ale neúspešne. V prípravnom konaní si uplatnil náhradu škody vo výške 316,- Eur.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28. 6. 2019 poškodený L. E. vypovedal, že si už pre odstup viacerých rokov presne nepamätá, kedy to bolo, ale na internetovom portáli, na ktorom si bežní ľudia zadávajú dopyt na stavebné práce, ktoré on vykonáva, našiel dopyt na vykonanie maľovania pre firmu z Trnavy. Na jej názov si už nespomínal. V tom čase mal ešte dvoch zamestnancov. Po reagovaní na dopyt sa mu ozvala spoločnosť, nefigurovalo tam žiadne meno, s tým, že pred vykonaním práce je potrebné absolvovať školenie, za ktoré je potrebné uhradiť poplatok vo výške 25,- Eur za osobu. Na nimi uvedené číslo účtu zaslal 75,- Eur. V banke mu nepovedali, komu patrí tento účet. Obžalovaného osobne nikdy nestretol, komunikovali spolu výlučne mailom. S istotou nemôže vedieť, kto bol na druhej strane. Mal za to, že komunikoval s niekým z tej firmy a ani v komunikácii nebolo nič spoločné s menom obžalovaného. O pár dní mu zaslal mail, že školenie sa odkladá a potom prestal komunikovať. Vo firme si okolnosti zrušenia školenia nezisťoval, resp. možno tam aj telefonoval, len si to už nepamätá. Podmienkou získania tejto zákazky bolo absolvovanie daného školenia. Kto mal toto školenie s nimi zrealizovať si už nepamätal, nejaké meno tam uvedené bolo. Mali ho absolvovať traja, teda on a jeho dvaja zamestnanci. Osobne zisťovať okolnosti školenia v spoločnosti, u ktorej mali vykonať zákazku, nebol. Reálna škoda, ktorá mu vznikla je suma, ktorú poslal na účet. Pamätal si, že to bolo 75,- Eur. V prípravnom konaní polícia predložila všetky doklady, ktoré mal k dispozícii. Škodu si nechcel uplatniť z toho dôvodu, že je z Trenčína a nebaví ho chodenie po súdoch.

Po nahliadnutí do listinných dôkazov, ktoré predložil v prípravnom konaní do spisu, poškodený upresnil, že o zákazku sa uchádzali štyria a za školenie za jednu osobu zaplatil 79,- Eur. Pre odstup času si myslel, že za všetky osoby dokopy zaplatil 75,- Eur, preto tak vypovedal. Uplatnil si náhradu škody vo výške 316,- Eur, tak ako v prípravnom konaní. V. L. podľa neho vystupoval pod menom L. Š. ako riaditeľ sekcie údržby vo firme Manville, hoci s istotou to povedať nemôže. Trestné oznámenie podával na neznámeho páchatel'a. Z polície z Trenčína mu telefonovali, že V. L. bol v nejakej inej veci zadržaný v Trnave alebo v Liptovskom Mikuláši a tento sa spája aj s jeho vecou. Z ďalšieho konania teda usúdil, že by to mal byť V. L..

Z listinného dôkazu a informácií poskytnutých spoločnosťou G. Z., a. s., Bratislava vyplýva, že vlastníkom bežného osobného účtu č. XXXXXXXXXXXX vedeného v ich inštitúcii bola O. L., nar. X. X. XXXX, G. Z. I. M. U. G. X, G.. Účet bol otvorený dňa 2. 1. 2012 a zatvorený dňa 12. 2. 2013. Dispozičné oprávnenie k účtu maloletej mal V. L., nar. XX. X. XXXX ako vlastník samostatne a zároveň zákonný zástupca maloletej. Tento bežný osobný účet bol otvorený na pobočke K. X, G. a telefónny kontakt bol XXXX XXX XXX. Z pripojeného výpisu z predmetného účtu za obdobie od 1. 11. 2012 do dňa zatvorenia účtu vyplýva, že dňa 22. 11. 2012 bol spracovaný vklad sumy vo výške 316,- Eur od L. E. z č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX. O vklade na predmetný účet svedčí aj fotokópia príkazu na úhradu uskutočnenom vo O. banke, pobočka Trenčín zo dňa 20. 11. 2012, ktorý predložil poškodený.

Z e-mailovej komunikácie predloženej do trestného konania B. L. E. vyplýva komunikácia medzi poškodeným z e-mailovej adresy O..M. s osobou vystupujúcou ako R.. L. Š. za spoločnosť Johns Manville Slovakia, a. s., ktorá prebehla v dňoch od 17. 11. 2012 do 25. 11. 2012, a ktorej obsahom bola ponuka od Johns Manville, od osoby vystupujúcej pod menom R.. L. Š. na maľovanie priestorov tejto spoločnosti spolu s podmienkami, ktoré poškodený L. E. akceptoval. Z tejto e-mailovej komunikácie zároveň vyplýva, že zo strany osoby R.. L. Š. bolo poškodenému potvrdené konanie vstupného školenia, ktoré sa malo uskutočniť dňa 28. 11. 2012 o 09.00 hod. v závode Johns Manville Slovakia, a. s., na Strojárskej 1 v Trnave s tým, že školiaci pracovník si ich vyzdvihne na hlavnej vrátnici závodu. Poplatok za školenie predstavoval 79,- Eur na osobu s poukázaním na číslo účtu, ktoré mu bolo zaslané v podmienkach JM Slovakia Trnava. Následne dňa 25. 11. 2012 bol poškodenému od osoby vystupujúcej pod menom R.. L. Š., riaditeľ sekcie údržby Johns Manville, a. s., zaslané oznámenie o zmene termínu vstupného školenia s tým, že toto sa prekladá na termín 9. 1. 2013 o 09.00 hod. z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti školiaceho pracovníka BOZP W.. Y. N. s tým, že tento termín školenia je záväzný. V pripojených podmienkach Johns Manville Slovakia, a. s., okrem iného sú uvedené podmienky pre záujemcov o vykonanie týchto rekonštrukčných prác s tým, že je potrebné absolvovať vstupné školenie, za ktoré je poplatok vo výške 79,- Eur na osobu, ktorý je potrebné uhradiť na č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX G. Z., a. s., variabilný symbol je rodné číslo s tým, že presný termín a miesto tohto školenia bude záujemcovi oznámený prostredníctvom mailu a po úspešnom absolvovaní školenia bude s dodávateľom uzatvorená zmluva o dielo na konkrétne práce. Listina bola vyhotovená dňa 15. 11. 2012. Podpísaná osoba vystupuje pod menom R.. L. Š. - riaditeľ sekcie údržby.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na

cudzom majetku malú škodu. Objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v uvedení do omylu, ktorým je konanie páchatel'a predstierajúceho okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie. Z hľadiska subjektívnej stránky postačí zavinenie z neobstaranosti. Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona, škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Obžalovaný sa ku skutku pri svojej výpovedi v prípravnom konaní nevyjadril, avšak jeho konanie mal súd dostatočne preukázané najmä výpoveďou poškodeného L. E., ktorý v prípravnom konaní presne popísal, akým spôsobom sa prostredníctvom internetu a e-mailu skontaktoval s obžalovaným, hoci v tom čase nemal vedomosť o tom, o akú osobu sa jedná a mal za to, že za účelom získania zákazky od spoločnosti Johns Manville, a. s., jedná s kompetentnou a oprávnenou osobou - R.. L. Š. - riaditeľom sekcie údržby spoločnosti. Hoci poškodený si už nepamätal detaily, ktoré uvádzal vo svojej výpovedi v prípravnom konaní alebo o niektorých okolnostiach vypovedal odlišne, tieto rozdiely vysvetlil odstupom času. U poškodeného súd nezistil motív klamať alebo nehovoriť pravdu o okolnostiach, za akých došlo ku stíhanému skutku. Vo výpovedi poškodeného neboli žiadne závažné rozpory a pokiaľ sa aj v niektorých detailoch odchyľil od svojej predošlej výpovede, tieto vysvetlil odstupom času od spáchaného skutku, čo je uplynutím takmer 6 rokov od jeho poslednej výpovede v prípravnom konaní pochopiteľné. Súd preto nemal dôvod neveriť výpovedi poškodeného a túto vyhodnotil ako jasnú, logickú, presvedčivú a dôveryhodnú, napokon aj v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi.

Na svedeckú výpoveď poškodeného nadväzovali listinné dôkazy, ktoré do konania predložil poškodený. Hoci nikde v e-mailovej komunikácii nie je zrejmé a zistiteľné meno obžalovaného V. L., pretože vystupoval pod fiktívnym menom R.. L. Š.S.. Usvedčujúcim dôkazom, že touto osobou nemohol byť nik iný, len V. L. je e-mail zo dňa 17. 11. 2012, ktorý odoslal poškodenému L. E. spolu s „podmienkami JM Slovakia Trnava“ a následne dňa 19. 11. 2012, kde poškodenému pripomenul, aby nezabudol na úhradu poplatku za školenie - 79,- Eur na osobu, poukázaním na číslo účtu, ktoré mu zaslali v podmienkach JM Slovakia Trnava. Ako vyplýva z obsahu listiny pod hlavičkou „Johns Manville Slovakia, a. s.“ zo dňa 15. 11. 2012 podpísanej osobou R.. L. Š., poplatok v sume 79,- Eur/1 osoba bolo potrebné uhradiť na číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX G. Z., a. s. Na podklade dožiadania v prípravnom konaní oznámila G. banka, a. s., že vlastníkom bežného účtu č. XXXXXXXXXXX bola O. L., nar. X. X. XXXX, a ďalšou osobou, ktorá mala dispozičné oprávnenie k tomuto účtu maloletej bol V. L., nar. XX. X. XXXX - jednak samostatne a zároveň ako zákonný zástupca maloletej. Porovnaním dňa skutku a dátumu narodenia maloletej dcéry obžalovaného je zrejmé, že táto mala v čase spáchania skutku 10 rokov. Okrem nej a jej otca, teda obžalovaného V. L., neexistovala iná osoba, ktorá by mala samostatné dispozičné oprávnenie k účtu maloletej. Vzhľadom na vek maloletej a spôsob spáchania skutku, je vylúčené, aby sa dcéra obžalovaného mohla skutku dopustiť alebo sa mohla na ňom akýmkoľvek spôsobom podieľať. Na margo obrany obhajoby, ktorá nadväzovala na oznámenie G. Z., a. s., že ich odpoveď neobsahuje dispozičné oprávnenia prostredníctvom platobných kariet vydaných k bežným účtom, súd uvádza, že k spáchaniu skutku, ktorý sa obžalovanému kládie za vinu došlo už tým, že od poškodeného L. E. (vystupujúc pod menom R.. L. Š.) vylákal sumu vo výške 316,- Eur, ktoré boli pripísané na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ku ktorému mal samostatné dispozičné právo, a to za účelom vykonania údajného školenia, ktoré sa ani nekonalo a ani sa konať nemalo, o čom mal obžalovaný V. L. dostatočnú vedomosť, pretože nebol osobou oprávnenou konať v mene spoločnosti Johns Manville, a. s., čím poškodeného uviedol do omylu a vyvolaním tohto omylu spolu s prijatím sumy 316,- Eur na bankový účet, ku ktorému mal v rozhodnom čase dispozičné oprávnenie samostatne ako vlastník a zároveň zákonný zástupca maloletej, seba obohatil o sumu 316,- Eur.

Z týchto dôkazov vychádzal súd pri uznaní viny obžalovaného a na základe týchto nepriamych dôkazov, ktoré tvoria súvislú a ucelenú reťaz na seba navzájom nadväzujúcich nepriamych dôkazov, mal súd dostatočným spôsobom preukázané, že to bol práve obžalovaný V. L., ktorý konal vyššie uvedeným spôsobom a pod zámienkou absolvovania vymysleného školenia, pod ktorej vplyvom poškodený konal v domnení uzavretia zmluvného vzťahu a získania zákazky so spoločnosťou Johns Manville, a. s., vylákal obžalovaný finančné prostriedky vo výške 79,- Eur x 4, t. j. 316,- Eur od poškodeného, ktoré si nechal poslať na bankový účet, ku ktorému mal samostatné dispozičné oprávnenie, a ktorý bol v tom čase vedený na jeho maloletú dcéru.

U obžalovaného V. L. súd ustálil z hľadiska právnej kvalifikácie a posúdil jeho konanie ako naplňajúce skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Po subjektívnej stránke vyhodnotil súd konanie obžalovaného ako konanie úmyselné v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný v čase e-mailového kontaktu poškodeného mal vedomosť, že nie je osobou oprávnenou konať za spoločnosť Johns Manville, a. s., školenie, za účelom ktorého vykonania poškodený poslal na bankový účet obžalovaného sa neuskutoční, pretože išlo len o zámienku na vylákание sumy 79,- Eur/ 1 osoba a poškodeného uviedol do omylu tým, že predstieral, že po zaplatení tejto sumy, absolvuje so svojimi pracovníkmi školenie, na základe ktorého bude oprávnený vykonať finančne zaujímavú zákazku pre spoločnosť Johns Manville, a. s., a zároveň svojím konaním spôsobil malú škodu, spolu vo výške spolu 316,- Eur (vychádzajúc z listinných dôkazov, ktoré preukázali reálne zaslané finančné prostriedky obžalovanému poškodeným vo výške 316,- Eur).

Vykonaným dokazovaním zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, mal súd preukázanú vinu obžalovaného v plnom rozsahu a dospel k záveru, že skutok popísaný vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný V. L., ktorý svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke, preto ho súd uznal vinným z jeho spáchania.

Súd odmietol vykonať dôkaz pripojením spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/151/2013 a vykonaním výsluchu svedkyne O.L. L., pretože tieto sa týkajú okolností nepodstatných pre rozhodnutie. V prípade spisu zn. 1T/151/2013 ide o konanie po podaní obžaloby, ktoré nie je právoplatne skončené, preto oboznámenie sa s ním nemá podstatný význam pre rozhodnutie v tejto veci. Z obsahu spisu, konkrétne výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR na č. I. 33 je zrejmé, že O. L., bývalá manželka obžalovaného v čase spáchania skutku s ním už nežila v spoločnej domácnosti, z ktorej sa odsťahovala dňa 2. 5. 2012, a ako vyplýva z popisu priestupku obžalovaný ju obťažoval od jej odsťahovania sa vulgárnymi a urážlivými správami, preto nie je zrejmé, ku objasneniu akých okolností týkajúcich sa skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania, by mala jej výpoveď prispieť. Dôkaz vypočutím obžalovaného ani nie je realizovateľný a v podstate tento návrh odporuje účelu konania proti ušlému, ktorým je zabezpečiť konanie a rozhodnutie trestnej veci aj v prípade, keď sa obžalovaný trestnému konaniu vyhýba pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva. Napokon už v prípravnom konaní mal obžalovaný možnosť sa vyjadriť k veci, využil však svoje právo nevypovedať. Skutkový stav bol zistený dostatočným spôsobom pre konečné rozhodnutie a uvedené dôkazy by nemohli žiadnym spôsobom prispieť k zmene vyhodnotenia dôkaznej situácie a dosiahnuť iné rozhodnutie súdu v tejto trestnej veci.

K námietkam predneseným obhajobou v priebehu konania o duševnej chorobe, ktorou mal obžalovaný trpieť, súd podotýka, že ide len o tvrdenie obžalovaného, ktoré nepodporil žiadnymi relevantnými dôkazmi, hoci sám poukazoval na údajnú práceneschopnosť v tom čase, túto nepredložil. K námietke nesprávneho dátumu narodenia obžalovaného v zápisnici o jeho výsluchu z prípravného konania súd uvádza, že riziko zámieny s inou osobou menom V. L. bolo spoľahlivo vyvrátené lustráciou v registri obyvateľov SR, v ktorom iná osoba, než V. L., nar. XX. X. XXXX, nefiguruje, keďže jeho totožnosť bola overená podľa občianskeho preukazu M. XXXXXX, ktorý bol podľa agendy občianskych preukazov vydaný práve V. L., nar. XX. X. XXXX, je viac než zrejmé, že v zápisnici je ponechaný dátum narodenia obžalovaného nesprávny (XX. X. XXXX) namiesto správneho.

K pátraníu po pobyte obžalovaného pred vykonaním konania proti ušlému súd využil všetky dostupné prostriedky, teda aj žiadosťami o vypátranie pobytu sa skúmala možnosť jeho pohybu v Schengenskom priestore, kam nepochybne patrí aj mesto Leeds vo Veľkej Británii, táto skutočnosť sa nijako nepreukázala a nemožno opomenúť ani to, že v inom trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 30T/46/2010 je od 9. 6. 2017 na obžalovaného vydaný európsky zatýkací rozkaz, ktorý doposiaľ nebol realizovaný. Napokon obžalovaný bol už pri svojom výsluchu v prípravnom konaní poučený o povinnosti bez meškania oznámiť OČTK a súdu adresu, na ktorú mu pri zmene adresy má byť doručovaná písomnosť, čo si od roku 2015 ani raz nesplnil.

V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovaného zistil, že v registri priestupkov nemá záznam. V registri trestov má sedem záznamov, pričom v prvom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, druhý záznam svedčí o podmienčnom zastavení trestného stíhania, pri štvrtom a piatom zázname ide o podmienčné odsúdenie, pri ktorom sa osvedčil, tretí záznam bol pri ukladaní súhrnného trestu zrušený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008 zo dňa 10. 4. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/64/2014 zo dňa 2. 4. 2015, ktorým bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Posledný, siedmy

záznam v registri trestov svedčí o odsúdení už citovaným rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008 zo dňa 10. 4. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/64/2014 zo dňa 2. 4. 2015, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, pričom z rozhodnutí, ktoré boli z pripojených spisov prečítané na hlavnom pojednávaní vyplýva, že za skutky v bode 3. a 4. spáchané vo februári 2007 a dňa 4. 4. 2007, bol obžalovanému ukladaný samostatný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sa proti obžalovanému vedie ďalšie trestné konanie pod sp. zn. 1T/151/2013 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom zistil, že na strane obžalovaného bola zistená jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda, že už bol za trestný čin odsúdený. Obžalovaný sa dopustil prečinu podvodu, za ktorý podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody až na dva roky. Pokiaľ by súd uvažoval o uložení trestu obžalovaného, ukladal by trest súhrnný, keďže obžalovaný stíhaný skutok spáchal skôr, než bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008 zo dňa 10. 4. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/64/2014 zo dňa 2. 4. 2015, za iný jeho trestný čin a podľa trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, za ktorý sa podľa zásad na uloženie úhrnného trestu trest ukladá, a ktorým v tomto prípade je zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, za ktorý mu bol právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorý má vykonať v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Pri vyhodnotení, ktorá trestná činnosť obžalovaného bola spáchaná v súbehu, súd prihliadal aj na vyhlásenie rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/174/2006 dňa 27. 3. 2007, pričom po tomto dátume bol spáchaný nielen prejednávaný skutok (november 2012), ale aj skutok pod bodom 4. rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008 zo dňa 10. 4. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/64/2014 zo dňa 2. 4. 2015 (dňa 4. 4. 2007). Na rozhodnutia Okresného súdu Trnava, ktorými bol obžalovaný odsúdený za trestnú činnosť spáchanú síce v súbehu pod sp. zn. 1T/59/2008 a 1T/56/2010, však už nemožno prihliadať, pretože ako vyplýva z pripojených spisov na páchatela sa hľadí, ako keby nebol odsúdený (fikcia osvedčenia sa uplynutím lehoty na rozhodnutie o osvedčení sa), čo v zmysle § 42 ods. 3 Trestného zákona bráni použitiu ustanovenia o súhrnnom treste.

Obžalovaný sa v súčasnosti zdržiava na neznámom mieste a z lustrácií vo vzťahu k trestnej činnosti spáchanej na území Slovenskej republiky (okrem skutku zo dňa 19. 11. 2012, pre ktorý je vedené ďalšie konanie na tomto súde) nevyšla najavo žiadna iná trestnej činnosť, ktorej by sa dopustil, nebol postihnutý za žiaden ďalší priestupok, ale najmä s poukazom na už právoplatne uložený trest vo výmere 4 roky nepodmienečne, okolnosti spáchania skutku, spôsobený následok a časový odstup od spáchania skutku vyhodnotil, že dostatočným a primeraným spôsobom rozhodnutia o treste v prípade obžalovaného V. L. bude upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, pretože účel trestu je už dostatočne splnený skorším odsúdením.

V rámci adhézneho konania o náhrade škody, keďže v súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného vznikol poškodenému nárok na náhradu škody, ktorú si poškodený uplatnil riadne a včas, v podobe finančnej hotovosti, o ktorú obžalovaný svojím konaním preukázateľne obohatil svoj majetok a jej rozsah súd vykonaným dokazovaním ustálil na sume 316,- Eur, uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému v plnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

V Liptovskom Mikuláši, dňa 28. júna 2019